

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cențuri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 13 Iulie st. v.

(Δ) Decând Szalavszky, fost comite-suprem, este numit secretar de stat în ministerul de interne și deputatul Bezédy consilier ministerial, credința, că guvernul va reforma administrațiunea în sens centralistic, a câștigat și mai mulți aderenți ca până aci. Aceasta însă nu împiedică sporirea numărului acestora, care în la modul administrațiunii municipale autonome. Mai ales opozițiunea extremă caută tot felul de arguimente, prin care se poată susține administrațiunea pe base autonome municipale și încă cu cât mai largă independență.

Ar fi să ne punem întrebarea, ce atitudine luăm noi Românii în cestiunea administrațiunii? Este afară de toată îndoeala, că și pe noi ne interesează. Pe noi, care secolii am fost administrați de alții și nota bene foarte rău.

A intra însă și noi acum în lupta dintre centralisti și autonomisti, ni-se pare lucru cu totul zadarnic.

Într-un timp, când preocupățiunea pentru maghiarism este atât de pronunțată în toate partidele maghiare, ce am folosi noi cu participarea la luptă în cele ale reformei administrațiunii? Devisa este astăzi în sferile politice maghiare: „Tot ce ține de România nu este acceptabil; numai ce ține, ce scriu fiile maghiare și cele scrise în sens maghiar sunt demne de a fi luate în considerațiune”.

Și așa este nu numai cu administrațiunea.

Toate afacerile publice în statul unguresc au devenit un fel de monopol al rasei conducătoare. Ce face aceasta e făcut. Ceialaltă n'au decât să asculte și să se supună.

Unde dară ar fi locul și pentru noi în lupta privilegiatilor?

Și cu administrațiunea sau cu reforma ei nu suntem mai departe. Avem să o primim cum o vor face, cum se vor năvăli ei între ei politici normativi de astăzi a o face.

În fond nici nu se tractează de administrațiune. Aceasta este numai pretextul. În dosul pretextului, ca în toate, stau ascunse interesele naționale maghiare, și încă așa de rău ascunse, că se ved, îndată ce caută omul asupra pretextului, în cazul de față asupra reformei administrațiunii.

Nou numitul secretar de stat, îndată la înțrarea sa în funcțiune, a declarat reforma administrațiunii, așa cum

o voese guvernul unguresc, de o necesitate. Pentru-că „interesele naționale” sunt „amenințate”.

Cine va fi înmaghiare, cine între naționalitate nemaghiare, preste tot, care se nu scie ce înseamnă „necesitatea”, ce „interesele naționale amenințate?”

Nici împregiurarea, că un funcționar atât de înalt se folosește de un astfel de limbaj, nu mai poate fi străină și surprinzătoare. Au fost miniștri, care au sărit demult preste astfel de bariere. Ne aducem aminte de feticul ministrului președinte de odinioară, care, într'un moment răpit de rivnă „patriotică”, la adresa Românilor a ținut în parlament: cui nu-i place, meargă la București.

Opozițiunea, care vrea să fie comitatele autonome, tot dela interesele naționale „amenințate” purcede. Și ei nu-i este atât de administrațiune, cât de „interesele naționale amenințate”.

Deosebirea între opozițiune și guvern este, că amenințarea intereselor naționale o află cea dintâi altundeva și, dacă este ca să se înlăture, pretinde să se susțină municipalismul în administrațiune. Să se susțină municipalismul, pentru-ca să se poată înlătura pericolul pentru interesele naționale amenințate acolo, unde după dînsa și este.

Pe opozițiune nu o supără, că se vor alege și vre-o câțiva funcționari municipali de naționalitate nemaghiară. Și statul, când va numi funcționari prin guvernul seu, va trebui să numească și funcționari de naționalitate nemaghiară.

Pericolul, opozițiunea vedându-l în altă parte, acolo vrea să-l și urmărească și să-l și suprimă.

În privința aceasta „Ellenzék” din Cluj face descoperiri foarte interesante.

După foaia aceasta opozițională, pericolul pentru „interesele naționale” este a se căuta în bisericile autonome ale luteranilor, greco-uniților, greco-orientalilor, în școale, în presă și în societate.

Dar, bisericile autonome sunt după „Ellenzék” cuiburile mișcărilor naționale. Și aceasta ar fi lucru puțin, pentru-că în bisericile autonome mișcările se desvolată până la agitațiune.

Inspectiunea școalelor, îndată ce aceste sunt susținute de alte corporațiuni, nu folosesc nimica. Inspectorii de școale nu pot scoate spiritul, care îl infiltrează învățătorii în elevi. De aceea și școalele sunt un cuib, prin care se periclitează și amenință „interesele naționale”.

Apoi presa, care se bucură de libertatea constituțională (dela 1852) chiar și când abuzează de dînsa.

„Tribuna” abuzează, scrie „Ellenzék” de multe ori. „Tageblatt” mai rar. Totul atrnă dela gradul de dibăcie. Sasul e mai dibăciu ca Românul... „Vehemența lui (a Românului) e mai înfocată, încât se mai arde la degete. Românul se arde câte-odată. Însă cu sau fără degete arse, agitațiunea tacită e permanentă... cine se nutrește tot din „Tribuna”, devine Daco-Român”.

Nici societatea nu-i convine foii „Ellenzék”, fiindcă nu e unitară, va să țiecă nu e națională maghiară.

Concluziunea ar fi dară: reforma administrațiunii să se facă în Ungaria așa: municipiile rămân autonome; ba li-se întinde autonomia și mai departe decum s'a ciugărit sub ministrul Tisza. De altă parte însă, pentru-ca administrațiunea să fie fecundă, să se casseze autonomiile bisericilor, să se iee școalele dela confesiuni și alte corporațiuni, „Tribuna” să se ardă și societatea să se — maghiarizeze.

Sunt grozav de profunzi politici și guvernamentali și opoziționali maghiari. Cum vor ei să ferească patria!

Uită, că în diverse forme au lucrat la opera aceasta de vre-o cinci-șese secolii și n'au scos-o la calea, unde vor să o scoată acum.

La o astfel de luptă seacă însă cum ni-ar veni nouă să luăm parte, mai ales când lupta are tendență vedită, când ni-se spune atât de respicat, contra cui este îndreptată?

Prin aceasta nu voim să țiecem, că bună-ooră Românii n'ar ave nimica de făcut.

Două procese de presă deodată! Redactorul nostru responsabil, dl Septimiu Albini, a fost pe astăzi citat înaintea judei de instrucțiune de aici, unde i-s'a comunicat, că eară avem procese de presă, două deodată. Procesele sunt intentate de procuratura supremă din Mureș-Oșorhei contra alor două serii de articoli publicați în estimp. Articollor incriminați sunt: „Kossuth și Tisza” publicat în Nrii dela 3/15 și 4/16 Martie a. c. și „Ei sau noi” publicat în Nrii dela 5/17 și 6/18 Maiu a. c. Întrebat fiind cine e autorul acestora, dl Albini a declarat, că amândoi articollor sunt scriși din afară din cercul aderenților „Tribunei”, dar pe autor deocamdată nu-l poate numi, ci ia asupra sa responsabilitatea.

Il vor chema ca martor contra acestui om, care a început să nege tot.

Toate, câte i-au fost neplăcute în vieța lui activă, supărarea dela ambasadă, toate întreprinderile sale nereușite, tot ce l-a supărat cândva, la cuitiera sufletul. Prin toate aceste se găsea îndreptățit la nelucrare, se vedea închis dela orice prospect, incapabil de a găsi vr'o unealtă, cu care se prinde vieța de toate zilele, și astfel tot mai tare se apropia de un sfârșit trist, fiind în cele din urmă cu deservire captivat de miraculoasele sale idei, sentimente și de nesfârșita sa patimă, în monotonie vecinică a societății triste a ființei amabile și amate, a cărei liniște o tulbura, consumându-și năvalnic, fără scop și fără speranță, puterile.

Despre confuzia, patima, despre stăruința lui năvalnică și neodichnită, despre sațul seu de viață, ne dau dovada cea mai tare câteva scrisori rămase, pe care le vom reproduce aici.

12 Decemvrie.

Iubite Wilhelm, sunt într-o stare, în care trebuie să fi fost acei nenorociți, despre care se credea, că sunt purtați de duhuri rele. Câte-odată mă apucă; nu este frică, nici poftă — este o furtună internă necunoscută, care amenință să-mi spargă pieptul, care-mi sugrăvea gâtul! Vai, vai! Și atunci rățaceam în înfricoșatele scene de noapte ale acestui anotimp dușman oamenilor.

„Aseară a trebuit să es. Începuse fără veste a se deschițe și aușdum, că riul a debordat, că toate pârăile sunt umflăte și că dela Wahlheim la vale iubita mea luncă

Așadar o nouă campanie de intimidare pornesc în contra noastră guvernul „liberal” dela Budapesta. Suntem gata să o primim cu aceeași hotărâre, cu care le-am primit și pe cele din anii trecuți. Ne vom frânge, poate, dar' nu ne vom pleca.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 13 Iulie st. v.

Afaceri interne.

Proiectul de lege despre modificarea organizării judecătoreiilor se află deja gata în ministerul de justiție și, după-cum împărtășesc „Jogi Szemle”, se va prezenta dietei încă în toamna ce vine. Proiectul, — la cas că va deveni lege, — va intra în vigoare încă înainte de se executa legea pentru decentralizarea tabelor regesci. După acest proiect, judecătoria dela Curie și dela tablele reg. pot să fie aplicați și ca preșidenți de tribunale, se înțelege, numai dacă se învoesc la aceasta și prelîngă menținerea rangului și salariului ce-l au. Din proiect străbate mai departe tendența, de a ridica nivelul judecătorilor de prima instanță. Astfel se are în vedere înmulțirea judecătorilor ceruali și reducerea numărului subjuților. Preste tot poziția subjuțului va fi radical schimbată. La tribunale se vor sistema adevă posturi de subjuți, dar' cu restrîngerea, că numărul acestora nu poate să fie mai mare decât a patra parte din juții sistemisați la un tribunal. Instituțiunea juților de instrucțiune încă va trece prin o reformă radicală. De aci înainte un notar tiner fără experiență nu va mai pute funcționa ca jude de instrucție. Spre acest scop se va numi anume un jude de tribunal pentru timpul de doi ani cu un adaos de 200 fl. la salariul seu. Proiectul regulează mai departe și cestiunea dreptului de supraveghiere. La Curie și la tablele reg. se va introduce instituțiunea senatului prezidial, care va ave să se îngrijească de candidarea pentru posturile de judecători și să spriginească pe president în conducerea judecătorei. Un pasagiu separat se ocupă cu cestiunea controlului, pe care vor ave să o exercize judecătorii supreme asupra activității judecătorilor inferioare. De aci încolo calificățiunea judecătorilor nu o va mai forma examenul de jude, ci censura advocațională. Pentru ajungerea la un post de judecător mai înalt se va pretinde dovedirea unei praxe câștigate pe cariera judiciară ca advocat,

procuror, profesor, notar reg. etc. Proiectul se ocupă mai departe cu cestiunea transferărilor și regulează dispozițiunile transitorice, care la crearea n'ei legi atât de meritorice sunt de mare importanță.

Articolul diarului „Hamburger Nachrichten”.

Articolul diarului „Hamburger Nachrichten”, îndreptat în contra monarhiei noastre, formează încă mereu obiectul discuțiunilor diaristice. Delsa publicarea lui încoace se poate observa o mișcare de tot curioasă în presa feudal-clericală din Austria. „Vaterland” adună de vre-o câteva zile încoace extrase de diare, a căror tendență se marchează prin glossa: e întrebarea, dacă cei din Viena mai au încredere în Berlin. O expresiune și mai precisă primesc dorințele diarului din cestiune prin întrebarea: „De ce mai există încă în Ungaria teamă de o înțelegere cinstită cu Rusia?” Diarului „Vaterland” îi secundează și „Grazer Volksblatt”, care scrie: „E adevărat, că noi exprimăm o mare eretecie, — dar' ereteciile sunt totdeauna protegate de liberalism, de aceea cutezăm a țiece: În sfârșit o alianță între Austria, Rusia, Franța și Anglia nu ar fi tocmai rea!”

„Neue Freie Presse”, care reproduce și ea aceste enunțaițiuni, observă: Noi nu credem, că clerical-feudalii vor pute să schimbe actuala politică externă a monarhiei, în special politica de alianțe. Dar' merită a se accentua, că clerical-feudalii fermează un element al actualiei majorității parlamentare, pe care se razimă cabinetul Taaffe. Cum cugeț celelalte elemente ale majorității parlamentare, Cehii și Slavii de Sud, asupra alianței cu Germania, e un lucru deja cunoscut; se ne aducem numai aminte de reserva, cu care s'a exprimat Rieger în ultima sesiune delegațională asupra acestei teme.

„Hamburger Nachrichten” declară acum însuși, că articolul seu despre atitudinea Germaniei față cu Rusia și Austro-Ungaria nu e inspirat de principele de Bismarck. Diarul hamburgian observă, că ar fi o copilărie și o mala fides, de a face responsabil pe principele de Bismarck.

După-cum scim deja din telegrama noastră de ieri, „Nationalzeitung” a fost autorizat a declara, că tendența articolului des pomenit stă în cel mai mare contrast cu vederile cercurilor competente germane despre întreita alianță.

14 Decemvrie.

„Ce e asta, iubitul meu? Mă spariu de mine însuși! Nu este amorul meu cătră ea cel mai sfânt, mai curat și mai frățesc amor? Simțim eu cândva vre-o dorință neiertată în siml meu? — Nu voesc să mă jur — Și acum, visuri! O cât de adevărat simțiau oamenii aceia, care ascriau efecte atât de contradicțoare puterilor străine! Astă-noapte, — tremur să o spun, — am ținut-o în brațele mele, am strîns-o la pieptul meu și i-am acoperit gura goșitoare cu mii de sărutări; ochii mei notau în beția ochilor ei! Doamne! Sunt vinovat, că simțesc și acum fericirea de a-mi revoca în toată intimitatea aceste plăceri ferbinți! Simțirile mele se încurcă; de opt zile nu mai am putere să mă reculeg, ochii îmi sunt plini de lacrimi; nicăiri nu mă simțesc bine și pretutindeni bine; nu doresc nimic, nu cer nimic; de mine ar fi mai bine să plec”.

Hotărîrea de a părăsi lumea căpătase în acest timp și sub aceste împregiurări tot mai multă putere în sufletul lui Werther. Delsa reîntoarcerea lui la Lotta totdeauna a fost ultima lui speranță; dar' i-s'a țiece, că n'are să fie o faptă pripită, neprecugetată, voia să facă acest pas în cea mai bună convîngere, cu cea mai calmă hotărîre posibilă.

Îndoile și certele cu sine însuși i-s'ă ved dintr-o foită, care după toată probabilitatea este o scrisoare începută cătră Wilhelm și s'a aflat fără dat între hârtiile lui.

„Ființa ei de față, soartea ei, interesul ei de al meu, îmi mai store cele din urmă lacrimi din creerii mei arși.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea II.

(Urmare.)

Îi arătă, că în chipul acesta toate legile ar înceta, toată siguranța statului s'ar nimici, apoi adause, că în asemenea cauză nu poate face nimic, fără de a se încăra cu cea mai mare responsabilitate, și că toate trebuie să meargă în ordine mersul lor prescriș.

Werther însă nu se lăsă învins, ci rugă numai pe bătrânul să se uite printre degete, dacă cineva i-ar ajuta bietului om să fugă. Și cu aceasta îl respinse administratorul. Albert, care în cele din urmă se mestecă în vorbă, se puse și el pe partea bătrânului. Werther fu învins și, suferind grozav, plecă, după-ce administratorul îi țiece de câteva ori: „Nu, nu mai este de scăpat!”

Cât de tare trebuie să-l fi pătruns aceste cuvinte, vedem dintr'un billet, care s'a găsit între hârtiile lui și care de bună-seamă a fost scris în aceeași zi:

„Nu mai poți fi salvat, nenorocitul! Văd bine, că nu mai putem fi salvați”.

Ceea-ce Albert vorbise în prezența bătrânului în cauza prinsonierului a displăcut lui Werther preste măsură: el credea a fi observat în acele vorbe oare-care susceptibilitate

contra sa și deși, după puțină meditare nu-i trecu din vedere, că amândoi vor fi avut dreptate, totuși îi venia ca-și-când ar trebui să renunțe la cea mai intimă a sa existență, dacă ar recunoasce aceasta.

O foită, care se referese la aceste, care exprima poate tot raportul lui cu Albert, s'a găsit între hârtiile lui.

„Ce folos, că mi-o spun și ear' mi-o spun, că e bun și brav, căci îmi stăție toate măruntaile; eu nu pot să fiu drept”.

Fiind o seară domoală și începând să se deschețe, Lotta se reîntoarse cu Albert pe jos. Pe drum ea se uita din când în când împregiur, ca-și-când i-ar lipsi societatea lui Werther. Albert începî să vorbească de el, îi băgă vină, dar' numai după dreptate. Atinse nenorocita lui patimă și exprimă dorința de a fi posibil a-l depărta. „O doresc și pentru noi”, țiece el, „și te rog”, continua, „fă cum vei face și dă purtării lui față cu tine altă direcțiune, împuținează deseile lui visite. Oamenii devin atenți și sciu, că icl și colo s'a vorbit deja despre aceasta”. Lotta tăci, ear' Albert se părea că-i simte tăcerea; cel puțin de atunci n'a mai amintit de Werther înaintea ei, ear' când ea amintia, nu continua vorba, sau o muta la altceva.

Cercarea zadarnică, care o făcuse Werther spre a salva pe acel nenorocit, a fost ultima licurire a unei luminări aproape de stingere, cu atât mai mult se deosebire acum în durere și nelucrare; cu deosebire își așteptă aproape de tot din fire, când aușdî, că poate

Același diar advertisează și dela preamările speranțe ce se leagă de visita împăratului german în Rusia, dîcînd, că numai iubirea de pace personală a Țarului va fi întărită prin înțînirea cu împăratul german.

Irredenta italiană.

Din Roma se împărtășește, că presidiul societății naționale „Dante Alighieri”, al cărui membru e și deputatul Bonghi, a ținut dîlele aceste o sedință și a protestat în contra desființării reuniunii „Pro Patria” din Triest.

„Popolo Romano” face atente dîrele, care agitează din cauza desființării acestei societăți, ca să aibă de grije, că membrii singuratici ai acestei societăți, precum și ai societății „Dante Alighieri” manifestează în adevăr idei irredentiste și ar pute să periclitizeze relațiunile austro-ungare-italiene. Ar fi deci consult, ca să nu se mai facă vorbă de întreaga această afacere.

Francia și Olanda.

Între Francia și Olanda, după-cum se scie, există de un timp încoace o ceartă pentru limitarea proprietăților amînduora în Guyana. Amîndouă statele s'au fost înțeles, ca să aplaneze această afacere pe calea arbitriului, și au rugat pe Țarul, ca să primească funcțiunea de arbitru. Din Petersburg se împărtășește acum, că Țarul Alexandru al III-lea a primit definitiv funcțiunea de arbitru și toate actele privitoare la această afacere i-au fost predate decîtră ambasada franceză și cea olandeză din Petersburg.

Abdicațiunea prințului Ferdinand din Bulgaria.

Correspondentul parisian al dîrului „Moskovskia Viedomosti” află din pretins isvor diplomatic, că abdicațiunea prințului Ferdinand e mai presus de orice îndoială. Între cabinetele europene s'ar fi început deja consultările pentru noua formare a lucrurilor în Bulgaria. Cabinetul din Viena ar voi, ca Bulgaria până la re-vizuirea tractatului de Berlin în ce privește pe Bulgaria să se administreze prin trei agenți aleși de popor. La Berlin și Londra s'ar fi început deja consultările.

La cestiunea gimnasiului din Beiuș.

Diecesa oradană, în Iulie 1890.

Din cele petrecute în consistorul plenar gr-cat. de Oradea-mare cei de față au putut să se convingă despre aceea, că unii indivizi ai guvernului diecesan întru atîtă sînt preocupăți de „ego”-ul lor, încît poate ar fi gata a sacrifica ori-ce principiu salutar, numai ca ei să nu fie atinși, că ei, în contra maximei „errare humanum est”, în loc să se nisească după puțină a repara erorile comise, se pun a declina dela sine toate și a le încălca pe alții, tot colegi de ai lor, numai pentru cea simplă cauză, că au suspiciune, că aceia au ventilat afacerea gimnasiului din Beiuș prin diare, ba prin informațiunile lor false li-a succedat a-l aduce pe bunul episcop la acea convingere, că cele scrise prin presa română

„Să ridice perdeaua și să mă vîr după ea: atîtă e tot! Și de ce întîrziu și hesitez? Pentru-că nu știu cum este după perdeala. Pentru-că de acolo nu este întoarcere? Pentru-că este însușirea spiritului nostru să presimțescă confuzie și întunecare acolo, de unde nu știu nimica pozitiv?”

În cele din urmă tot mai tare se împrieteni și se înrudi cu gândul lugubru, hotărîrea lui deveni firmă și irevocabilă, despre ceea-ce dă dovadă următoarea scrisoare cu două înțelesuri, scrisă amicului seu.

20 Decembrie.

Îți mulțumesc, Wilhelm, că ți-ai interpretat astfel cuvîntul. Da, ai dreptate: de mine ar fi mai bine să plec. Propunerea, de a mă întoarce la voi, nu-mi place deplin; cel puțin aș face bucuria înconjurii, mai ales că înghietul permanent mă lasă să nădăjduiesc drumuri bune. Și mie îmi place, că voesci să vii să mă iai; mai așteaptă numai 14 zile și mai așteaptă o scrisoare dela mine. Este necesar să nu culegem nimica până nu se coace; și 14 zile încoace ori încolo nu împoartă. Mamei s'îi spui să se roage pentru fiul ei și că o rog de iertare pentru toate supărările ce ți-am făcut. Aceasta mi-a fost soarta, să întristez pe aceia, cărora eram dator să le fac bucurie. Adio, scumpul meu! Toată binecuvîntarea cerului preste tine! Adio. (Va urma.)

sînt mai mult în contra dînsului. Sînt stîmătorul, sînt aderentul, sînt adoratorul episcopului și cea mai ferbinte dorință a inimii mele e, ca atotputernicul să-l scutească, să-l ocrotească, să-l țină multă ani, ajutându-l ca să-și împlinească opera începută.

Permită-mi însă bunul episcop, — care bine scie, că Românul în decursul veacurilor mai mult s'a luptat pentru limba și naționalitatea sa decît pentru viață, — să pun următoarele întrebări: Oare de cumva în circumstanțele, în care se află îndeosebi diecesa noastră, preoții sei ar manifesta încă și mai multă indolență, nepăsare și resignare neiertată și rușinoasă, i-ar pute stima, i-ar pute considera de fii demni ai sei? Ear' dacă în lupta întreprinsă s'a atins persoana, — sau persoane, — poate grăt, oare preoții au împins-o, ca în loc să fie la locul destinațiunii sale, scrie la articoli și broșuri în altă limbă, și cînd vine a scrie în limba sa, o face ca un „Deus ex machina” cu o aroganță contrară simțului național, producînd scandal general?

Oare preoții sînt de vină, că la concursul din 8 Iulie a. c. s'au prezentat ca aspiranți la teologie atari tineri, care au petrecut 8 ani în seminarul român din Oradea-mare, studenți buni, însă nesciind românește nu s'au putut primi; va să dîcă, acei tineri i-au petrecut viața în seminar român și totuși n'au avut ocaziune de a învăța românește. Oare care e mai de pedepsit, băiatul, care într'un institut român n'a avut ocaziune, ca să învețe limba română, sau acela, care conduce institutul? Și oare merită respectul, ca să mai stee ca conducătorul acelu institut?

Dar' aceste bine s'îi le însemne nu numai aceia, care poate numai din ceva politeț s'au exprimat, că nu consimt cu cele scrise de presa națională, ci și aceia, care consimt în toate cu presa română afară de personalități, că nu e vorbă aici de persoane și fapte private, ci publice.

Ear' acelu domn consistorial, care i-a exprimat indignațiunea pentru numerii trimiși, precum afirmă, cu scop de agitare, numai atîta îi reflectez, cătră cele premise, că ca om de etate ar pute să prețuească mai mult prescurile, din care trăiesce, și să caute îndrît la urmașii lui Vulcan și Erdélyi, care s'au învîruit din bunurile episcopului român și ca atari s'au deslipit de națiune, ear' acum șovinismul maghiar vrea să împingă pe acea cale înseși institutele diecesei noastre. Oare în astfel de circumstanțe un individ, care ocupă loc de frunte în diecesă, trăind din prescură română, în beneficiul cel mai însemnat al diecesei, în loc ca să consimtă cu aceia, care apără drepturile națiunii, detestază și citirea dîrelor române, ce oare înseamnă aceasta?

Însă doară m'am și piea abătut dela sculp prefipt ce e, ca să liniștesc „Tribuna”, care în primul seu din Nrul 153, din incidentul, că în consistorul plenar al diecesei oradane, ținut în 9 Iulie st. n., „s'a desaprobat atitudinea presei naționale”, oare-cum aversează dela sine această „desaprobare”, aruncându-o asupra noastră a diecesanilor, care au scris și au ținut conferințe, e bine, o primim așa, apoi cred să nu aibă „Tribuna” cauză de supărare. Observ însă din capul locului, că cele petrecute în consistorul plenar nici nu se pot considera de „concluse”, pentru-că acolo consistorul neplănat a dat seamă celui plenar despre activitatea în afacerea gimnasiului; s'au mai învîruit pînă dîncolo unii pe alții, s'a vorbit pro și contra, din care a eșit la iveală, că de, că e treabă bună în diecesă și trebuie folosite și mijloace de vindecare și spre acest scop s'au cerut sinod și bunul episcop a și promis convocarea lui. Oare acest rezultat „desaprobare atitudinea presei naționale”? Eu cuget, că nici-decăt.

Dar' să le acceptăm ca concluse propunerile celui mai adict consistorial, precum sînt înregistrate în primul seu însemnatului Nr. al „Tribunei” și anume:

„S'a aprobat procedura episcopului și a guvernului diecesan în această cestiune”.

„S'a desaprobat atitudinea presei naționale”.

Ei bine, dar' atunci ce înțeles au următoarele?:

„S'a luat rezoluțiunea, ca episcopul să facă toate cele posibile pentru a obține dela guvernul țerii concesiunea, ca în clasele superioare ale gimnasiului din Beiuș să se propună obiectele de învățămînt în limba maghiară și în cea română”.

Nu e vorbă, ca această rezoluțiune să fie rațională, însă și așa cum e, nimicesce cele antecedente, neîndestulîndu-se cu rezultatul procedurii guvernului diecesan, și așa nici nu poate să desaprobe atitudinea presei naționale, ci din contră îi dă dreptate.

„Tribuna” dar' își poate afla satisfacere în conclusele ce înseși le-a înregistrat în primul seu din Nrul 153, și nu ne poate pe noi diecesanii a ne înfura cu suspiciune de nesinceritate. Ce e drept, noi am fi cu mult mai voioși cînd consistorul plenar ne-ar da de gol, demonstrînd, că nu e nici un pericol nici

pentru gimnasiul din Beiuș, nici pentru școalele din Nyir, însă fiindcă treaba stă totmai din contră, ba seminarul român din Oradea mare au apucat totmai bine pe calea maghiarizării, cei cu „nolli me tangere” s'au în tortocheze o cauză sfîntă pentru dragul „ego”-ului lor, nu-și peardă cumpătul, nu-și strice sănătatea cu nesățioasă curiositate de a scrie scriitori, căci aceia nu vor lua în considerare influența și omnipotența de silă, ci vor urma mai departe pe calea ce o desemnă simțămîntul național. Cei nepreocupați s'ese din rezervă, că de cu „Verisime” și „deci” nu vom merge departe, ci ne trebuie fapt emanat din iubirea națională, sub al cărei farmec în sinodul promis, cu un cuget, cu un suflet, ca fiii unei mame să ne unim încercarea modulului de a scăpa din labirintul, în care am căzut.

Un sîtean.

Uniunea tarifelor vamale.

Sub acest titlu de uniune a tarifelor vamale e vorba să se fondeze un birou internațional cu sediu la Bruxelles, însărcinat cu publicarea în diferite limbi a tarifelor vamale din toate statele ce vor face parte din această uniune.

La sfîrșitul lunii trecute s'a ținut la Bruxelles o conferință internațională, care a desbătut și studiat cestiunile privitoare la uniunea tarifelor vamale.

Dilele aceste s'a dat la lumină nise documente, care ne inițiază în discuțiunile urmate și hotărîrile luate la acea conferință.

Aceste documente sînt o convențiune și un regulament de execuțiune.

Un punct important ce găsim în convențiune este cel care se ocupă cu repartitia sarcinilor de stabilit între guvernele, care aderă la uniunea tarifelor vamale.

Eată textul celor trei articoli din convențiune privitor la acest din urmă punct.

Art. 9. În vedere de a determina în mod echitabil partea contributivă a statelor contractante, aceste sînt repartizate după importanța comerțului lor respectiv în șese clase, intervenind fiecare în proporțiune cu un oarecare număr de unități, adevă: 1-a clasă: Teri, al căror comerț se urcă regulat la mai mult de 4 milioane franci: 55 unități. A 2-a clasă: Teri, al căror comerț se urcă regulat dela 2 la 4 miliarde de franci: 40 unități. A 3-a clasă: Teri, al căror comerț se urcă regulat dela 500 milioane la 2 miliarde de franci: 25 unități. A 4-a clasă: Teri, al căror comerț se urcă regulat dela 100 până la 500 milioane de franci: 20 unități. A 5-a clasă: Teri, al căror comerț se urcă regulat dela 50—100 milioane de franci: 15 unități. A 6-a clasă: Teri, al căror comerț e regulat mai jos de 50 milioane de franci: 5 unități.

Art. 10. Pentru țările, a căror limbă nu va fi întrebuințată de biroul internațional, cifrele de mai sus vor fi respectiv scădute cu două cincimi. Ele vor fi dar' reduse: pentru clasa 1-a la 33 unități, pentru a 2-a la 24, pentru a 3-a la 15, pentru a 4-a la 12, pentru a 5-a la 9, pentru a 6-a la 3.

Art. 11. Totalul de cheltueli anuale, divizat prin suma unităților atribuite diferitelor state contractante în execuțiunile dispozițiilor ce preced, va da unitatea de cheltueli. E de ajuns să multiplicăm pe aceasta cu numărul de unități asigurat fiecăruia din aceste state pentru a cunoaște cîtăme contribuțiunii sale la cheltuelile biroului internațional.

Regulamentul de execuțiune este urmat de un proces verbal semnat, unde se vorbește de clasificarea țerilor uniunii din punct de vedere al părții lor contributive la cheltuelile biroului internațional, care, — după-cum spune „L'indépen. belge”, după care luăm aceste amănunte — va fi instalat la ministerul afacerilor străine din Bruxelles. Nomenclatura din acel proces verbal prezentă o deosebită importanță, căci indică și importanța comercială a fiecărui stat, care aderă la această uniune a tarifelor vamale.

Ne mulțumim numai a arăta aci numele statelor, care fac parte din prima clasă. Aceste sînt: Englitera, Statele-Unite ale Americii, Francia, Belgia, Țerile-de-jos și Rusia.

În această uniune vor intra, se crede, toate statele Europei și Americii, cu scop de a se publica tarifele lor vamale. Această publicațiune a uniunii internaționale va trebui să apară în cinci limbi: germană, engleză, spaniolă, franceză și italiană. „Rom.”

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarhul, în urma unei sciri oficiale, va sosi din Ischl via Selthal-Leoben în 3 August a. c. în Graz și în 4 August la 8 oare seara se va întoarce earăși la Ischl. După călătoria dela Graz Monarhul va merge la castelul Lichtenegg. Ca de comun, așa și acum va fi în Graz o mare revistă de trupe.

Maiestatea Sa Împărăteasa și Archiducesa Maria Valeria vor pleca din Gastein în 26 l. c. și preste Steinach-Irdning-Aussee vor merge la Ischl, unde vor sosi după ameași la 4 oare. Archiducesa Franciscă Salvator, căruia i-s'a dat un concediu de 2 luni, a plecat în 24 l. c. în Gastein.

Daruri Preaînalte. Maiestatea Sa Monarhul a dăruit câte 100 fl. comunelor bisericesci gr-or. din Doboli, Osvaiu și Nucet în scopul zidirii de școale și biserici.

Numire. Diurnistul Iosif Toldy dela penitenciarul din Muncaciul a fost numit scriitor la penitenciarul din Aiud.

Statute aprobate. Excelența Sa ministrul de interne a aprobat sub Nr. 39.074 din 3 Iulie a. c. statutele de pensii ale notarilor comunali din comitatul Sibiului, statorite în adunarea municipală a comitatului.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarea schimbare de nume: Ignatie A c s în „Kelenen.”

Următorul lui Desider Szilágyi. Nu e vorbă de portofoliul ministerial, ci de catedra dela universitate. Consiliul universitar dela universitatea din Budapesta a recomandat pe dl Iuliu Vlassics ca profesor de drept penal, pe care până aci îl propunea ministrul Szilágyi.

Monumentul pentru contele Iuliu Andrásy se va ridica în sensul legii pe spesele statului. Spesele acestuia vor fi preliminate, — după-cum află „Bud. Corr.” — cel puțin cu 200.000 fl.

Stipendii din fundațiunea „Moga”. Consistorul archidiecesan din Sibiu publică concurs pentru două stipendii de câte 500 fl. din fundațiunea „Moga”, care sînt a se conferi cu începutul anului școlar 1890/91 pentru studiul de filosofie ori de drepturi. Aspiranții la aceste stipendii au să-și aștearnă suplicile la consistorul archidiecesan în Sibiu până la 10 August st. v. a. c., acelușd documente următoare: a) atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea: că sînt Români greco-orientali; b) testimoniu școlatic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate; c) atestat medical, că sînt trupește sănătoși; d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială; e) eventual alte atestate recomandatoare. Suplicanții au a numi în suplicile lor totodată și institutul de învățămînt, la care voesc a-și face studiile.

Un protopop român maghiarofag. Foaia plină de caricaturi „Budapest” reproduce după „Zombor és vidéke” următoarea scire: Protopopul din Buteni (șovinista foaie nu-i amintesc numele), care e cunoscut de mare dusman al Maghiarilor, a scos din școala de acolo toate tablele de părete ungurești, a înfruntat aspru pe toți învățătorii, care fac progrese îmbucurătoare în limba maghiară, și aceasta a făcut-o nu numai față cu învățătorii din Buteni, ci și față de învățătorii din comunele vecine, pe care nu numai că i-a dojenit, dar' i-a și strămutat din comunele mai bune în altele mai rele. E timpul, dîce șovinista foaie, ca pe astfel de popi români maghiarofagi autoritățile politice să-și învețe „mores”. — Oare de unde își mai trag și Ungurii astia așa informațiuni nostime?!? Nu știu „domni Ungurii”, că acel protopop e cam de o seamă cu ei? Și apoi să înveți „mores” pe un atare om, nouă ni-se pare lucru tare ciudat! Trebuie că romanofaga foaie numai glumesc!

Circulațiunea persoanelor din România a luat dimensiuni atît de mari pe linia ferată dela Predeal, încît trenurile accelerate de seara circulează de două ori.

Timbre false. De un timp încoace s'au pus în circulațiune în Budapesta nise timbre false de 10 fl. Se dă cu socoteala, că individual, care le-a compus, trebuie să fie tot același, care în decursul acestui an a mai falsificat două bancnote de câte 50 fl. Poliția îl urmărește cu multă îngrijire.

În Oena-Sibiului lumea de un timp încoace începe a fi mai vioale. Se dau o mulțime de petreceri; musica militară de aici încă merge din cînd în cînd spre a delecta publicul.

Aur în Dunăre. Cu ocaziunea edificării podului dela Pojon preste Dunăre lucrătorii au dat la o adîncime de 19 metri de un strat de metal, care, după-cum scrie „Pressb. Zeitung”, conține aur. Până acum s'au scos mai mult de 100 măji metrice de astfel de metal.

Duel. În 23 l. c. s'a întîmplat în Pojon un duel cu pistolul între advocații Nicolau Stefanovici și Pálmay. Unul dintre duelanți este rănit greu. Causa duelului sînt diferențe de opinii politice.

Defraudatiune. La sedria orfanală a comitatului Heves s'a constatat o defraudatiune de circa 10.000 fl. În urma aceasta sedria orfanală s'a veșt silită a destitui din funcțiune pe tutorul Alexandru Almásy, în contra căruia minorul Stefan Almásy a făcut arătare, ear' comitele-suprem a ordonat cercetarea în contra sedrii orfanale, a contabilului comitatens și în contra procuratorului.

Un copil canibal. Emeric Katona, fiul unui țeran avut din Pečica, care pentru un furt pe stradă sta sub cercetare, s'a aruncat dîlele trecute asupra tatălui seu să-l bată, pentru-că nu i-a dat bani deajuns. Blăstîmîntul copil a trîntit pe bietul părinte la pămînt, i-a spintecat stomacul cu un cuțit, și cînd mamă-sa s'a grăbit să vină în ajutorul bărbatului ei, aceasta încă a primit câteva rane. Emeric aduse o furcă de fer din curte și cu aceasta voia să lovească pe tatăl seu, dar' în urma țipetelor mamei veniră gendarmii, cărora numai după multă osteneală li-a succedat a-l înucua. Ranele părintelui sînt de o natură tare grea, încît abia se crede că o să scape cu viață. — Oare această crudă faptă nu este o dovadă, că Ungurii încă au multă lipsă de educațiune morală și aceasta mai ales se impune pe pustă în ținutul „csikos”-ilor?

Consul escroc. Curtea cu jurați din Austria-de-jos judecă în acest moment pe dl de Kendley, bancher și consul general al Suediei, al cărui pasiv se urcă la preste trei milioane de florini. Este acuzat de escrocherie și de turnare de banii ce i-au fost încredințați.

O traducere confiscată. Din Praga se telegrafează, că scirea despre confiscarea traducerii în limba boemă a piesei „Kreutzersonate” de Tolstoi se adevărește. Motivul confiscării este morala publică.

Societatea presei din România. Cîtim în „Rom.”: Aseară comisiunea aleasă de dîriști la întrunirea generală de Joi trecută s'a întrunit la d. Fr. Damé, sfîrșind lucrarea, cu care fusese însărcinată, anume elaborarea proiectului de statute al societății presei. Discuțiunea a urmat asupra unei schițe de proiect, alcătuită de confratele nostru, dl Damé. Au fost față: dnii Damé, C. Bacalbașa și D. Roco. Punctele principale, care constituiesc bazele, sînt cele următoare: Sînt două categorii de membri, activi și onorifici. Activi sînt toți dîriștii din București. Onorifici sînt oamenii de literă, dîriști din districte, cei dela dîrele românești din străinătate, librării și tipografi. Fondul social se compune din taxele de intrare, cotizațiuni, legate, și din sumele ce ar produce o loterie și diferitele sîrbări ce s'ar organiza de societate. Scopul societății este: ajutorarea membrilor în cas de lipsă, de boală și de moarte și formarea unui fond de pensii. Societatea nu va avî președinte și vice-președinte și nu admite nici un patronagiu. Ea va fi reprezentată decîtră un comitet compus din 9 persoane, dintre dîriștii de profesie, care au un stagiu neîntrerupt de cel puțin șase ani în dîriștiică. Aceste sînt punctele principale. Măne seară, Joi, la oarele 8 jum. sînt convocați în întrunire generală spre a discuta și vota statutele.

Numărul jurnalistilor în București. Din incidentul înființării reuniunii jurnalistilor în București s'a făcut o numărare a acelor, care se ocupă cu literatura de dî. S'a aflat, că numărul acelor, care trăiesc numai din jurnalistică, e 84, ear' 12—16 colaborează mai mult numai ca diletanți. În numărul de mai sus bărbății de sciință și colaboratorii scrierilor periodice nu sînt socotiți.

Lumina electrică la Sinaia. Cîtim în „Timpul”, că Duminecă s'a inaugurat instalarea luminii electrice la Sinaia. Succesul obținut a fost desvîrșit. Cele douăzeci-sipatru de lampe electrice de sistem Siemens din Viena dau o lumină constantă, alburie și nesupărătoare ochilor. Fiecare lampă are puterea a două mii de lumini. Costul întreg al instalării e de 45 mii de lei, care se vor plăti în timp de cinci ani; ear' prima rată se va plăti preste două dîle, adevă la 10 dîle după reușita primei experiențe. Condițiunile contractului au hotărît, că trebuie să se cheltuească pe dî o tonă de carbuni; aceea-ce se va consuma preste această cantitate, se va plăti deosebit. Aceași instalație Siemens funcționează și la palatul Peleş și a costat suma de 2000 de lei. Aspectul Sinaiei la lumina electrică este fermecător; bulevardul Ghica, parcul hotelului Caraiman, aleele ce duc la Peleş, vilele cochete, castele, chalets sub rațele luminii electrice sînt feerice; rațele acestei dulci lumini se resfrîng pînă în depărtare pe pisciri, pe vîi, pe copaci și pe potecile misterioase și încântătoare ale Sinaiei. Regele Carol a fost încîntat de înfățișarea ce dă lumina electrică Sinaiei. De acum dar' încă un nou farmec pentru Sinaia.

Mormînt misterios. Cîtim în „Universul”: Un număr de tineri din societatea „Orfeu” din Galați, făcînd o excursiune dîlele trecute cu bărcile pe Siret, mai la deal de podul drumului de fer apucându-i o furtună, au tras la mal. Acolo pentru surprinderea tuturor au găsit un mormînt cu o cruce mică, pe care era scris cu creion: „Aci este îngropat un copil de 2 ani”. Mormîntul părea a fi de curînd făcut.

O desmîntîre. „Koburger Zeitung” e autorizat a declara de o scornitură împărtășirea foilor franceze despre o întrevorbire a ducelui Ernestin cu un raportor al dîrului „XIX. Siècle”.

Regina regentă Christina de Spania i-s'a sîrbat în 21 l. c. a 31-a dî a născerii sale în San-Sebastian. În castelul Ayete, unde locuiesc regina, s'a dat cu ocaziunea aceasta un dîneu de gală. Baronesa Vassili, pedagoga prinselor Mercedes și Maria, va pleca în dîlele aceste din Madrid la Viena.

Două logodne interesante. Se anunță din Paris, că domnișoara Jeana Hugo, nepoata marelui poet, s'a logodit cu Leon Daudet, fiul renumitului romancier. Tînerul

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-german și german-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germană.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germană-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Flița a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu V. ntură-Teără.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarciful.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea prostilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei ficiori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cel ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; ¼ an 2 fl. 50 cr.; ½ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; ¼ an 3 fl. 50 cr.; ½ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

¼ an 10 franci; ½ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — **ADMINISTRAȚIA:** Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primește abonamente **D. C. Pascu,** Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române agricole”.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținării vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosesc și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 ”
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 ”
5. Protocoale de zalogire (záloglási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) 50 ”
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 ”
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț (à 25 coale) 60 ”
8. Filera de îmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 ”
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 ”
11. **Testimonii** pentru școalele populare una sută 80 ”
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 ”
1. **Cartea principală de comput** (10 coale) 25 cr.
2. **Kötelezvény** ” ” 20 ”
3. **Hivatalos bizonyítvány** ” ” 20 ”
4. **Conspect** despre suma trimisă **vicecomitelui comitatens** ” ” 20 ”
5. **Raport** despre banii, care se subștern **vicecomitelui comitatens** ” ” 20 ”
6. **Schulversäumnissausweis** ” ” 20 ”
7. **Conspect** despre datoria contribuțiunii și solvirea ei ” ” 20 ”
8. **Adásvevési szerződés** ” ” 20 ”
9. **Honved-Veränderungsausweis** ” ” 20 ”
10. **Tartozkodási változási kimutatás** ” ” 20 ”
11. **Protocol de exhibe** (gestiune) ” ” 25 ”

Antistiile comunale sunt rugate a ne onora cu comande numeroase.

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafumosului ficior de craiu și a preafumoasei fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și
mujerul lui.

— în versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.